

Zorgcoördinator Sabien Segers Een job met impact

Een luisterend oor zijn, aandachtige begeleiding voorzien voor de leerlingen en ondersteuning geven aan de collega's in de klas. Het is iets wat juf Sabien al zo'n 19 jaar doet in basisschool De Kei Beek in Bree. Als zorgcoördinator zorgt ze er, samen met haar team, voor dat niemand uit de boot valt.

Een job in het onderwijs? Het doet ertoe! "Men vergeet soms dat er zo veel meer op een school gebeurt dan enkel lesgeven. Ik geef als leraar nog muzische vorming en WO-vakken omdat ik graag de voeling met de klas behoud. Maar als zorgcoördinator komt mijn passie om te helpen naar boven. Ik sta er niet altijd bij stil, want ik doe maar gewoon mijn job, maar werkend in het onderwijs heb je een grote impact. Als zorgcoördinator werk ik op leerling-, leraar- en schoolniveau."

Al die verschillende samenwerkingen hebben één hoofddoel. "Je wil kinderen een warm en veilig gevoel geven. Een luisterend oor zijn en laten merken dat ze bij jou terecht kunnen, maakt het verschil. Dat kan al met een klein gebaar, een duim omhoog of eens vragen hoe het gaat. Als leraar voor een volle klas is dat niet altijd simpel, daarom spring ik hierin bij. Ik volg de kinderen, samen met andere zorgleerkrachten, van in de kleuterklas tot in het zesde leerjaar. De werklast voor mijn collega's probeer ik te verminderen door het opmaken van onder andere een 'klasstaat'. Daarin breng ik de zorgnoden, diagnoses, werkmiddelen, moei-

TEKST
Sandy Demandt

FOTO
Sven Dillen

lijke thuissituaties, buitenschoolse hulp en alle andere details van onze leerlingen in kaart per leerjaar. Een handigheid voor nieuwe leraren, maar ook voor het huidige team. Aan de hand hiervan blijven we up-to-date tijdens zorgteam-besprekingen. Heeft een leerling de leerstof bijgewerkt? Merken we minder achterstand? Alles wordt opgevolgd. Zo zie ik wie nood heeft aan een babbel of andere hulp."

Het is een teaminspanning om alles vlot te laten verlopen. "De hulp van het volledige schoolteam maakt het gemakkelijker om het waar te maken. Ik heb de flexibiliteit om mij volop bezig te houden met de taken van een zorgcoördinator, om formulieren aan te passen, om met de kinderen te werken wanneer de nood er is. Ik kan korter op de bal spelen door het team en de directie die achter mij staan. Ik probeer tools te zoeken om het voor mijn collega's minder belastend te maken, zoals hun planlast verminderen door formulieren te bundelen of vereenvoudigen. Ook van externe partijen krijgen we hulp. Ondersteuners van het ondersteuningsnetwerk kunnen een stukje van de lasten overnemen. Het nadeel is dat voor die steun een diagnose nodig is. Soms hebben ouders daar echter niet de (financiële) middelen voor. Als we dan toch merken dat een kind op een muur stoot proberen we dit intern op te lossen. We proberen die kinderen zo veel mogelijk in de klas te helpen met onze ervaringen en tools en wat het CLB aanreikt. We halen alles uit de kast bij ons op school om met onze eigen hulpmiddelen een oplossing te vinden."

Een luisterend oor zijn en laten merken dat de leerlingen bij jou terecht kunnen maakt het verschil.

De hulp van het volledige schoolteam maakt het gemakkelijker om het waar te maken.

